

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Ghermanov Ivan Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și domiciliat Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.08.2018 - 15.11.2018;

Instanța de apel: 18.12.2019 - 29.01.2019;

Instanța de recurs: 02.08.2019 - 16.10.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 15 noiembrie 2018, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Ghermanov Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 4 ani închisoare, fără amendă.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare aplicată lui Ghermanov Ivan a fost suspendată condiționat cu stabilirea unui termen de probațiune de 2 ani.

În temeiul art. 90 alin. (6) Cod penal, Ghermanov Ivan în perioada de probațiune a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului de probațiune.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Ghermanov Ivan, la 10 mai 2018, aproximativ la ora 23.00, prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se la Casa de Cultură, situată pe str. Lenin, nr. 168, din s. Valea Perjei, r-nul Taraclia, prin acces liber pe teritoriul

unde efectua lucrări de construcție la Casa de Cultură, în mod deschis au sustras bunuri ce aparțin SRL „AMBORIO”, și anume un mixer de beton second hand cu prețul de 1 500 lei, o ladă de amestecat ciment, în valoare de 50 lei și o scândură de lemn în valoare de 10 lei, încărcând toate aceste bunuri în căruța ce-i aparține lui Ghermanov Ivan. După care au plecat de pe teritoriul respectiv, cu toate că acțiunile lor au fost văzute de paznicul Stoianov Vladimir, care a încercat să-i oprească, însă fără a reacționa, au plecat de la fața locului, cauzând astfel SRL „AMBORIO” un prejudiciu material în sumă de 1 560 lei.

Acțiunile lui Ghermanov Ivan au fost calificate juridic în baza prevederilor art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca jaf, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane*.

3. Nefiind de acord cu sentința procurorul, a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Ghermanov Ivan în baza art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pe un termen de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1 000 unități convenționale, echivalent a 50 000 lei, cu aplicarea măsurii preventive - arestul preventiv.

În motivarea apelului a indicat că, nu contestă calificarea acțiunilor inculpatului efectuată de către instanța de judecată, încă consideră că pedeapsa stabilită este una prea blândă. Pedeapsa nu a fost individualizată corect conform cerințelor stabilite în art. 75 Cod penal, nu a fost luată în considerare personalitatea inculpatului, gravitatea infracțiunii comise, modul de viață a acestuia.

A mai notat că Ghermanov Ivan anterior de mai multe ori a fost judecat, iar toate infracțiunile săvârșite sunt legate de sustragerea bunurilor proprietarului, prin furt, cu toate acestea inculpatul concluzii nu și-a făcut, de fapt pe calea corectării nu a pășit, și din nou a comis o infracțiune de același gen, însă mult mai gravă - jaf. Prin urmare, procurorul consideră că corectarea și reeducarea inculpatului este imposibilă fără aplicarea pedepsei cu închisoare și a pedepsei complementare cu amendă.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

4.1. Verificând legalitatea și temeinicia sentinței contestate, Colegiul a considerat că instanța de fond, prin apreciere obiectivă a probelor cercetate în ședință, în baza criteriilor stabilite de art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Ghermanov Ivan justificate au fost calificate juridic în baza art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Colegiul a remarcat că sentința primei instanțe este criticată de acuzatorul de stat doar în partea individualizării pedepsei penale stabilite lui Ghermanov Ivan,

fiind considerată prea blândă în raport cu fapta comisă, calificarea juridică a acțiunilor acestuia nefiind contestată.

Sub acest aspect, verificând legalitatea sentinței, instanța de apel a atestat că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a respectat principiile de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă și în limitele stabilite de sancțiunea normei de incriminare, cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Colegiul, analizând materialele dosarului a constatat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Ghermanov Ivan a comis o infracțiune care conform art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave, anterior a fost atras la răspundere penală, antecedentul penal este stins, are la întreținere trei copii minori, la locul de trai se caracterizează negativ, face abuz de băuturi alcoolice, nu este încadrat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

Circumstanțe care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului prevăzute la art. 76 și art. 77 Cod penal, nu au fost reținute.

Acordând eficiență principiilor de individualizare a pedepsei, și analizând ansamblul de circumstanțe ce caracterizează persoana lui Ghermanov Ivan, lipsa circumstanțelor care atenuază și a celor care agravează răspunderea acestuia, împrejurările faptice în care a avut loc comiterea infracțiunii, restituirea proprietarului a bunurilor sustrase, educarea și întreținerea a trei copii minori, lipsa unui loc de muncă, Colegiul a considerat că corectarea și resocializarea inculpatului, precum și restabilirea echității sociale este posibilă prin aplicarea acestuia a unei pedepse sub formă de închisoare, fără amendă.

Justificarea neaplicării pedepsei complementare sub formă de amendă în privința inculpatului rezidă din faptul că, ultimul are la întreținere trei copii minori, nu dispune de un loc de muncă permanent, ceea ce indică la lipsa surselor materiale, care ar face posibilă executarea unei astfel de pedepse. Mai mult, având în vedere scopul pedepsei penale, instanța de apel, a considerat că Ghermanov Ivan poate fi corectat și fără executarea pedepsei sub formă de amendă.

Totodată, analizând persoana inculpatului, gravitatea faptei comise, comportamentul acestuia, în timpul și după săvârșirea infracțiunii, colaborarea cu organele de drept pentru descoperirea infracțiunii, instanța de apel a considerat că nu este rațional ca acesta să execute real pedeapsa cu închisoare stabilită, din care considerente prima instanță întemeiat a suspendat executarea pedepsei cu stabilirea

unui termen de probațiune de 2 ani, cu obligarea acestuia de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului de probațiune.

Colegiul a relevat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este incident în viața acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Acea circumstanță că anterior Ghermanov Ivan a fost condamnat pentru infracțiuni de același gen, nu a fost luată drept temei, în particular, pentru stabilirea în privința acestuia a pedepsei cu închisoare, deoarece antecedentul penal reprezintă o stare juridică a persoanei, ce apare din momentul rămânerii definitive a sentinței de condamnare, generând consecințe de drept nefavorabile pentru condamnat până la momentul stingerii antecedentelor penale sau reabilitării, potrivit art. 110 Cod penal. Mai mult ca atât, careva circumstanțe care ar agrava răspunderea inculpatului, procurorul nu a indicat.

Pe aceste rațiuni, instanța de apel a menționat că argumentele apelului sunt neîntemeiate, iar instanța de fond corect a individualizat pedeapsa stabilită lui Ghermanov Ivan, termenul pedepsei fiind stabilit în noile limitele calculate conform art. 364¹ Cod de procedură penală, raportate la gravitatea faptelor săvârșite de către inculpat.

5. Recurs ordinar declară procurorul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei lui Ghermanov Ivan, și dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel.

În motivarea recursului se indică că instanța de apel nu a stabilit cu precizie care sunt acele circumstanțe care pot fi considerate atenuante ce pot întemeia aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, și neaplicarea pedepsei sub formă de amendă, limitându-se la termene generale, or faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția și a solicitat examinarea cauzei penale într-o procedură simplificată, nu înseamnă că sunt destule motive pentru liberarea de pedeapsa sub formă de amendă și suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea.

Aplicarea acelorași circumstanțe (legate de persoana inculpatului, componența familiei, caracteristica acestuia) atât la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 4 ani fără amendă, cât și la suspendarea condiționată a executării acesteia, procurorul o consideră eronată ce nu corespunde principiului individualizării pedepsei penale, altfel acestor circumstanțe se acordă o dublă valență juridică. Prin urmare, pedeapsa stabilită de către instanțele de fond nu va

contribui la realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale prevăzute de art. 2 și 61 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează despre inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva deciziei instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpat, invocând doar dezacordul cu soluția instanței de apel în partea ce ține de aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal precum și neaplicarea acestuia a pedepsei sub formă de amendă, din care motiv hotărârea judecătorească contestată va fi supusă verificării doar sub aceste aspecte.

Din conținutul recursului declarat se constată că, procurorul critică decizia sub aspectul pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală invocând că, *hotărârile atacate nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, au admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanțelor și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, însă Colegiul analizând decizia atacată, conchide că temeiurile prevăzute de normele menționate supra, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Cu referire la criticele recurentului în partea aplicabilității prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpat, Colegiul susține integral statuările instanțelor de fond în acest sens, considerând că corect s-a dispus, la caz, suspendarea executării pedepsei stabilite lui Ghermanov Ivan în baza art. 90 Cod penal, pe un termen de probațiune, pe capătul de acuzare adus acestuia în temeiul art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, pentru care i s-a stabilit pedeapsa de 4 ani închisoare.

În același context, se reiterează că cauza deferită judecării a fost soluționată de prima instanță în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor

administrare în faza de urmărire penală, adică inculpatul în temeiul acestei proceduri simplificate a beneficiat de reducerea limitelor maxime și minime ale sancțiunii prevăzute de norma incriminată, ceea ce în consecință i-a permis instanței să-i stabilească inculpatului pedeapsa cu suspendarea executării acesteia.

Examinând apelul declarat de către procuror, instanța de apel a respins ca nefondate criticele apelantului, și având în vedere că motive similare sunt invocate și în recursul ordinar, Colegiul consideră că soluția instanțelor de fond privitor la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută în vigoare.

Instanța de apel, a dat răspuns la toate cele invocate de partea acuzării în vederea motivării soluției de respingere a apelului declarat de procuror. În acest sens, se apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului procurorului, ca nefondat.

Tot aici se menționează că, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului și, pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

De asemenea, Colegiul specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a se corecta.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Respectiv, Colegiul penal remarcă că este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, ceea ce la caz s-a realizat.

În speță, Colegiul penal reține că s-a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului evidențiindu-se în acest sens

că, acesta a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele comise și le regretă, lipsa cărorva circumstanțe agravante, au permis instanțelor de fond de a conchide că corectarea inculpatului este posibilă prin aplicarea față de acesta a unei pedepse cu suspendarea executării pe un termen de probațiune de 2 ani. Rezultatul principal al aplicării acestei pedepse constă în aceea că, deși pedeapsa definitivă nu a fost pusă în executare, ea devine dependentă de comportamentul exemplar de care trebuie să dea dovadă inculpatul, pe perioada termenului de probațiune, în caz contrar va fi anulată suspendarea ei și se va dispune executarea reală în penitenciar.

Din atare considerente, sunt neîntemeiate alegațiile procurorului și în partea privind excluderea art. 90 Cod penal și constată că concluzia instanțelor privitor la faptul că corijarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea față de Ghermanov Ivan a pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea executării acesteia, este una legală, corectă, motivată și întemeiată.

Mai mult, Colegiul atenționează că în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, la etapa dezbaterilor judiciare, însăși procurorul participant a solicitat instanței de judecată numirea inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 4 ani în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1 000 unități convenționale, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea, a fi suspendată condiționat cu stabilirea unui termen de probațiune de 3 ani. Ulterior, același procuror depune apel prin care solicită casarea sentinței, inclusiv în partea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal.

Cât ține de neaplicarea în privința lui Ghermanov Ivan a pedepsei complementare sub formă de amendă, Colegiul reține că și în acest sens instanțele de fond și-au motivat soluția, menționând că inculpatul are la întreținere 3 copii minori, nu dispune de un loc permanent de muncă, fapt ce indică la lipsa surselor materiale, care ar face posibilă executarea unei astfel de pedepse.

Prin urmare, Colegiul consideră că argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecătii, iar instanța ierarhic inferioară și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor din art. 61, 75 și 90 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă proporțională faptei comise.

Vreun temei pentru modificarea pedepsei în privința inculpatului, Colegiul nu a constatat, iar pedeapsa stabilită de către prima instanță și menținută de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Rezumând cele expuse, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept semnalate de procuror și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, iar la judecarea acestei cauze în

ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, neexistând vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui *Ghermanov Ivan*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 13 noiembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun